16. Ohun tí wọ́n bá ń fẹ́ ni wọn yóò máa rí níbẹ̀; ibẹ̀ ni wọn yóò ṣe gbére sí. Ìyẹ́n jẹ́ àdéhùn Olúwaa rẹ tí wọn yóò máa tọrọ.

17. Àti ní ọjọ́ ti Òun yóò kó wọ́n jọ àti nǹkan tí wọ́n ń sìn lẹ́yìn-in Allaahu. Òun yóò wí pé: Ǹjẹ́ ẹ̀yin ni ẹ ṣi àwọn ẹrúsìn Mi wọ̀nyìí lọ́nà tàbí àwọn ni wọ́n ṣìnà fúnraa wọn ni?

18. Wọn yóò wí pé: Mímọ́ọ̀ Rẹ! Kò tọ́ fún wa láti ní olùgbọ̀wọ́ mìíràn yàtọ̀ sí Ẹ, ṣùgbọ́n Ìwọ náà ni O fún wọn àti àwọn babaa wọn ni ìgbádùn (láyé) títí wọ́n fi gbàgbé ìrántí (nípaà Rẹ), wọ́n sì jẹ́ ẹni ìparun.

19. Wọ́n ti pè yín ní òpùrọ́ lórí nǹkan tí ẹ ń sọ, ẹ̀yin kò sì lágbára láti yí i padà tàbí ṣe ìrànlọ́wọ́ kan. Ẹni kẹ́ni tí o bá ṣe àbòsí nínú un yín A ó jẹ́ kí ó tọ́ ìyà tí ó tóbi wò.

20. Àwa kò sì rán òjíṣẹ́ kan níṣẹ́ ṣíwájúù rẹ nínú un àwọn òjíṣẹ́ àyàfi ki wọ́n máa jẹ oúnjẹ kí wọ́n sì máa rìn kiri nínú un àwọn ọjà. Àwá sì ṣe apákan yín ní àdánwò fún apákan. Ṣé ẹ ó ṣe sùúrù? Àti pé Olúwaa rẹ jẹ́ Olùríran jùlọ.

21. Àwọn tí kò ní ìrètí láti ní ìpàdé pẹ̀lúu Wá sì wí pé: Kílódé tí wọn kò fi sọ màláíkà kalẹ̀ fún wa, tàbí kí á tilẹ̀ rí Olúwaa wa (lójúkorojú)? Àwọn wọ̀nyẹn ti ní ẹ̀mí ìgbéraga, wọ́n sì ti kọjá ẹnu ààlà lọ́pọ̀lọpọ̀.

22. Ní ọjọ́ tí wọn yóò ri màláíkà, kò níí sí ìró-ìdùnnú fún àwọn ọ̀daràn (aláìgbọràn) ní ọjọ́ náà, wọn yóò sì máa wí pé: Ẹ fi gàgá sí ààrın wa.

23. Àwa yóò sì wo iṣẹ́ tí wọ́n ṣe, A ó sọ ọ́ di eruku tí A kù dànù.

24 Awọn èrò ọgbà-ìdẹ̀ra ní ọjọ́ náà ni yóò ní ibùgbé rere àti ibúsinmi tí ó dára.

لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ
رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔولًا (١٦) وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ
عِبَادِى هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا۟ ٱلسَّبِيلَ (١٧) قَالُوا۟
سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنۢبَغِى لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ
مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا۟
ٱلذِّكْرَ وَكَانُوا۟ قَوْمًۢا بُورًا (١٨) فَقَدْ كَذَّبُوكُم
بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا
(١٩) وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّآ
إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِى
ٱلْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا (٢٠) ۞ وَقَالَ
ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا
ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ
وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا (٢١) يَوْمَ يَرَوْنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ لَا
بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا
مَّحْجُورًا (٢٢) وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ
فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا (٢٣) أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ
يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا (٢٤)